CURS - MÒDUL I

Història, identitat i estructura institucional de la Federació Catalana de Donants de Sang

Federació Catalana de Donants de Sang

Índex

0. Introducció al mòdul

Sentit de la formació. Objectius generals. Importància de compartir una mirada comuna, un llenguatge compartit i un marc d'actuació alineat.

1. Història de la donació de sang i del moviment associatiu a Catalunya

1.1. La donació de sang com a necessitat vital, ètica i col·lectiva

1.2. De l'acte individual al moviment organitzat

1.3. Pèrdua de memòria associativa i recuperació del teixit social

1.4. Naixement del moviment associatiu i creació de la Federació Catalana de Donants de Sang

2. La Federació Catalana de Donants de Sang

2.1. Raó de ser i funció dins el sistema públic

2.2. La Federació com a espai de coordinació, servei i representació del moviment associatiu

3. Missió i sentit del moviment associatiu de donants de sang

3.1. Cultura de donació i voluntariat compromès

4. Relació amb el Banc de Sang i Teixits

4.1. El Banc de Sang i Teixits

4.2. Col·laboració i rols ben definits: suport, mobilització, coordinació i direcció

5. Marc normatiu de referència

5.1. El Decret 298/2006 i l'estructura del sistema d'hemoteràpia

5.2. El voluntariat avui: compromís, drets, deures i formació bàsica

6. Normes internes i cultura de responsabilitat

6.1. Els Estatuts de la Federació Catalana de Donants de Sang: una base democràtica i organitzativa

6.2. El Codi Ètic i de Conducta

6.3. Protocols de prevenció, convivència i desconnexió digital

7. El voluntariat com a pilar del moviment

7.1. Del "voluntarisme" al voluntariat organitzat

7.2. El compromís formal

7.3. La formació com a eina de qualitat i coherència

8. El rol de les delegades i delegats

8.1. Delegada/da com a referent territorial i comunitari

8.2. Funcions, responsabilitats i límits del rol

8.3. Actitud, exemplaritat i representació institucional

9. Sentit, alineament i compromís

10. Bibliografia

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

0.- Introducció al mòdul

Aquest primer mòdul del curs té una funció fonamental: **posar les bases comunes** perquè totes les persones que formen part del moviment associatiu de donants de sang comparteixin una mateixa mirada, un mateix llenguatge i un mateix marc d'actuació.

No es tracta només d'aprendre història o de conèixer una estructura organitzativa. Es tracta d'entendre **quin paper juga cadascú**, **per què existeix la Federació**, **com s'articula el voluntariat** i **com ens relacionem amb el sistema públic de salut**, especialment amb el Banc de Sang i Teixits.

Aquest mòdul està pensat tant per a persones amb molts anys de trajectòria associativa com per a persones que s'incorporen recentment al voluntariat. Per això combina contingut històric, conceptual i normatiu amb reflexió i connexió amb l'experiència personal.

Pregunta per trencar el gel

Abans d'entrar en matèria:

Què et va portar, personalment, a implicar-te en una associació de donants de sang? (Valors, experiència personal, algú proper, casualitat, compromís social…?)

1. Història de la donació de sang i del moviment associatiu a Catalunya

1.1. La donació de sang com a necessitat vital, ètica i col·lectiva

La donació de sang no és una activitat accessòria del sistema sanitari. És una **necessitat estructural**. La sang no es pot fabricar ni substituir artificialment, i és imprescindible per salvar vides cada dia: en intervencions quirúrgiques, tractaments oncològics, accidents greus, parts complicats, trasplantaments i moltes altres situacions.

Aquesta realitat ha fet que, històricament, la societat hagi entès que la sang no pot dependre només de l'atzar o de moments puntuals de solidaritat. Cal una **donació regular, planificada i constant**, i això només és possible quan hi ha **organització i cultura cívica**.

Aquí apareix un element clau: la donació de sang és un acte profundament **ètic i comunitari**. Una persona dona sang sense saber a qui ajudarà, sense esperar res a canvi, confiant que aquell gest servirà per salvar una vida.

Pregunta per reflexionar

Per què creus que la donació de sang genera tanta confiança social, fins i tot entre persones que no es coneixen?

1.2. De l'acte individual al moviment organitzat

Quan una necessitat és constant, la resposta individual no és suficient. Així és com, amb el pas del temps, la donació de sang va deixar de ser només un acte personal per convertir-se en un **moviment col·lectiu**.

Aquest moviment es va començar a estructurar al voltant d'iniciatives locals, de persones compromeses amb el seu entorn, que entenien que calia:

- explicar què és la donació,
- desfer pors i falsos mites,
- facilitar l'accés a la donació,
- i crear confiança al territori.

Així neixen les primeres associacions de donants de sang: entitats sense ànim de lucre, arrelades als municipis, amb un fort component de voluntariat i amb una mirada clarament comunitària.

Aquest associacionisme no només tenia un impacte quantitatiu (més donacions), sinó també qualitatiu: ajudava a **normalitzar la donació** com un acte de civisme.

Pregunta clau

Quina diferència hi ha entre "col·laborar en una campanya del BST" i "crear cultura de donació" en un municipi?

1.3. Pèrdua de memòria associativa i recuperació del teixit social

La història del moviment associatiu de donants, com la de molts altres moviments socials, no és lineal. Hi ha períodes de creixement, però també de pèrdua de memòria col·lectiva, especialment en contextos polítics i socials que dificultaven l'organització ciutadana.

Malgrat això, la necessitat de sang no va desaparèixer mai. I amb el pas dels anys, especialment a partir de la segona meitat del segle XX, el moviment associatiu va renéixer amb força, recuperant l'esperit solidari i adaptant-se a una societat cada vegada més complexa.

Les associacions van començar a multiplicar-se arreu del territori, cadascuna amb la seva realitat, però totes compartint un mateix objectiu: **facilitar que la gent doni sang**.

1.4. Naixement del moviment associatiu i creació de la Federació Catalana de Donants de Sang

Quan les associacions de donants de sang comencen a estendre's pel territori, es fa evident una realitat: totes neixen de la mateixa voluntat solidària, però **no totes tenen les mateixes eines, recursos ni context**. Algunes actuen en municipis petits, d'altres en ciutats mitjanes o grans; algunes tenen una llarga trajectòria, d'altres són recents; algunes compten amb molts voluntaris i voluntàries, d'altres amb molt pocs.

Aquesta diversitat és una riquesa, però també planteja reptes importants. Sense espais de coordinació, cada associació pot acabar treballant de manera aïllada, amb criteris propis, amb missatges diferents i, de vegades, amb interpretacions divergents del seu paper dins el sistema de donació.

És en aquest moment històric quan el moviment associatiu fa un pas qualitatiu molt rellevant: **prendre consciència que cal articular-se col·lectivament**. No només per sumar forces, sinó per garantir coherència, representativitat i continuïtat.

Aquí és on la Federació Catalana de Donants de Sang pren tot el seu sentit.

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

La Federació no neix com una estructura allunyada del territori, ni com un òrgan burocràtic. Neix com a resposta a una necessitat real del moviment:

- tenir una veu comuna davant les institucions,
- coordinar criteris i línies d'actuació,
- donar suport a les associacions,
- i preservar l'esperit solidari original adaptant-lo a una societat cada vegada més complexa.

En aquest punt és important fer una primera aturada reflexiva amb l'alumnat:

Pregunta per al grup

Què pot passar en un moviment solidari quan cadascú actua només des del seu criteri personal o local, sense cap camí ni marc normatiu compartit?

Aquesta pregunta no és retòrica. Sovint, darrere de conflictes, malentesos o tensions internes, hi ha precisament aquesta manca de marc comú.

2. La Federació Catalana de Donants de Sang

2.1. Raó de ser i funció dins el sistema públic

La Federació existeix perquè el moviment associatiu de donants **no és un conjunt d'iniciatives independents**, sinó un projecte col·lectiu amb impacte directe sobre la salut pública.

La seva raó de ser es pot entendre a tres nivells:

En primer lloc, **un nivell organitzatiu**.

La Federació permet ordenar el moviment, establir canals de comunicació, facilitar informació fiable i generar espais de coordinació entre associacions que, d'altra manera, difícilment es relacionarien entre elles.

En segon lloc, **un nivell institucional**.

La Federació és l'interlocutor reconegut del moviment associatiu davant les administracions públiques, els organismes sanitaris i altres actors socials. Aquesta representació és clau perquè les associacions no hagin d'actuar soles davant estructures molt més grans i complexes.

I en tercer lloc, **un nivell cultural i identitari**.

La Federació preserva i transmet una manera d'entendre la donació de sang: altruista, responsable, alineada amb el sistema públic i basada en el voluntariat.

Aquí és important fer-se una altra pregunta:

Més enllà del suport logístic i redistributiu, per què creus -segons s'esmenta en el Decret 298/2006-, que les associacions tenen a la Federació Catalana de Donants de Sang com a interlocutora davant de les institucions?

Legitimitat, criteri compartit, seguretat jurídica, coherencia, modernització i futur.

2.2. La Federació com a espai de coordinació, servei i representació del moviment associatiu

Una de les qüestions més habituals dins les organitzacions federatives és confondre **coordinació amb control**.

La Federació no existeix per dir a les associacions què han de fer en el seu dia a dia local, ni per substituir la seva autonomia. Existeix per **servir-les**, perquè puguin fer millor la seva tasca i perquè totes avancin en la mateixa direcció (sempre respectant la normativa establerta).

Això implica:

- definir marcs comuns d'actuació,
- establir criteris clars i equitatius entre entitats,
- compartir bones practiques i potenciar comportaments ètics,
- i prevenir situacions que puguin posar en risc les persones, les entitats o la reputació del moviment.

La Federació Catalana de Donants de Sang és, en aquest sentit, una eina de **protecció i representació col·lectiva**.

3. Missió i sentit del moviment associatiu de donants de sang

3.1. Cultura de donació i voluntariat compromès

Una de les idees que cal treballar amb profunditat en aquest mòdul és que la missió del moviment associatiu **no es redueix a convèncer ni dur persones voluntàries, amb sensibilitat per la causa, a una campanya de donació**.

Si fos així, la nostra tasca seria purament instrumental i puntual.

En realitat, la missió que tenim és molt més àmplia i profunda:
crear i sostenir una cultura de donació i de voluntariat cívicament compromès.

Això vol dir:

- fer entendre a la ciutadania que la sang es necessita sempre, no només en emergències puntuals,
- generar confiança en el sistema,
- trencar pors i falses creences,
- i convertir la donació en un acte normalitzat de responsabilitat social.

Pregunta per pensar

En aquest sentit, quina diferència hi ha entre convèncer algú perquè vingui a donar una vegada i aconseguir que aquella persona doni sang de manera regular?

Aquesta diferència és, precisament, on el moviment associatiu aporta un gran valor.

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

També és important que el voluntariat que exercim ens serveixi per aportar el màxim nombre de donants “fins a les portes de la campanya”:

- informar,
- motivar,
- facilitar,
- acompanyar emocionalment,
- i crear les condicions perquè la donació sigui possible i desitjada.

De portes endins, és el Banc de Sang i Teixits l’únic responsable de la campanya de donació, qui té la potestat total logística i d’organització i qui marca les directrius a les persones voluntàries que hi vulguin participar.

Per tant, una de les nostres tasques més importants és preparar el terreny, promoure, fer difusió, fer pedagogia, fer xarxa, etc., coordinar-nos, facilitar i mobilitzar el teixit social perquè vagi a donar sang i plasma.

A partir d’aquí, la responsabilitat passa a l’equip de -professionals- del sistema sanitari, que és qui garanteix la seguretat, la qualitat i el rigor del procés (i l’únic responsable, tal i com així ho estableix la llei, de vetllar tant per les persones donants com per les receptores).

Aquesta diferenciació no és menor, i convé insistir-hi:

Pregunta important

Per què creus que és tan important separar clarament el paper social del paper sanitari en la donació de sang?

4. Relació amb el Banc de Sang i Teixits: una col·laboració amb rols definits

4.1. El Banc de Sang i Teixits

El Banc de Sang i Teixits és l’empresa pública de la Generalitat de Catalunya responsable de tot el procés sanitari de la donació.

Entre moltes altres funcions s’encarrega de la planificació, l’organització i la coordinació de les campanyes; dels equips mèdics professionals, d’establir els criteris mèdics més adients; de l’extracció, de la conservació, de la distribució i de la seguretat en tot aquest procés.

Aquest rol no és delegable a les associacions ni al voluntariat, perquè implica responsabilitats sanitàries, legals i tècniques molt elevades.

Per tant, hem de tenir en compte que totes aquestes activitats han de dur-se a terme per professionals del sector, dirigits i sota el paraigua del Banc de Sang i Teixits.

Això no redueix la importància del moviment associatiu; ans al contrari, la reforça, perquè cadascú aporta valor des del seu àmbit.

El nostre rol principal és fomentar el voluntariat, perquè esdevingui un vertader motor transformador, capaç de mobilitzar i conscienciar a la ciutadania en la importància de donar sang i hemoderivats.

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

4.2. Col·laboració i rols ben definits: suport, mobilització, coordinació i direcció

Mitjançant aquest tipus de formacions, de mica en mica, cal que anem explicant per què, en el passat, les coses es feien "d'una altra manera", ja que no existia la Xarxa d'Hemoteràpia de Catalunya i les associacions realitzaven tasques que actualment ja no han de fer.

És important entendre que el sistema ha evolucionat. Avui:

- el volum d'activitat és molt més gran,
- els requisits de seguretat són molt més exigents,
- la complexitat del sistema sanitari és molt superior,
- i ens cal conèixer la norma existent (Decret 298/2006) per entendre el nostre rol.

Per això, el model actual estableix clarament que:

- el voluntariat dona suport,
- les associacions mobilitzen,
- la Federació coordina, representa i redistribueix,
- i el Banc de Sang i Teixits dirigeix i marca les pautes i directrius a seguir.

Pregunta per obrir debat

Si no existís la normativa actual, quins riscos hi hauria si cada associació decidís per si mateixa com s'organitza una campanya d'extracció?

5. Marc normatiu de referència

5.1. El Decret 298/2006 i l'estructura del sistema d'hemoteràpia

El sistema de donació de sang a Catalunya està regulat per una normativa que estableix una Xarxa Organitzada d'Hemoteràpia i un sistema de vigilància i control.

Aquesta normativa no és només un detall tècnic. Serveix per garantir que la donació sigui segura, equitativa i coordinada arreu del territori.

També reconeix el paper del moviment associatiu i de la Federació com a part del sistema, però sempre dins d'un marc clar de competències.

És important que l'alumnat entengui que **la normativa no limita la solidaritat ni el voluntariat**, sinó que la fa viable i segura.

5.2. El voluntariat avui: compromís, drets, deures i formació bàsica

El voluntariat actual no es basa només en la bona voluntat. Es basa també en:

- compromís,
- formació,
- drets i deures,
- i responsabilitat.

Formalitzar el voluntariat no el deshumanitza; *el protegeix i el fa millor*.

Pregunta per reflexionar

Essent una persona voluntària, com et sentiries si no tinguessis cap pauta clara relacionada amb els teus drets, deures i/o formació? - Precisament, també per aquest motiu hem endegat la formació per a delegades i delegats.

6. Normes internes i cultura de la responsabilitat

Quan una organització creix, incorpora persones noves i actua en un àmbit tan sensible com la salut pública, **no pot funcionar només a partir de la bona voluntat**. La bona voluntat és imprescindible, però no és suficient. Calen regles compartides, criteris comuns i mecanismes que ajudin a prevenir conflictes, protegir les persones i garantir coherència.

Aquest és un punt clau. Les normes internes **no són una imposició**, sinó una eina per al foment de la confiança, l'ètica, la sostenibilitat i la maduresa organitzativa.

Pregunta per obrir debat

Quan una entitat funciona sense normes clares, qui acabaria decidint allò què està bé i què no? Seria just i raonable?

6.1. Els Estatuts de la Federació Catalana de Donants de Sang: una base democràtica i organitzativa

Els Estatuts defineixen què és la Federació, quina és la seva finalitat, com es governa i quina relació manté amb les associacions que la integren. Són el marc normatiu que garanteix que les decisions no depenguin de persones concretes, sinó de procediments col·lectius.

A nivell pràctic, els estatuts serveixen per:

- establir com es prenen les decisions importants,
- definir els òrgans de govern i les seves funcions,
- regular la participació de les associacions,
- i assegurar transparència i rendició de comptes.

És important que l'alumnat entengui que els estatuts **no són un document llunyà**, sinó l'esquema que fa possible que totes les associacions tinguin veu, que les decisions siguin legítimes i que el projecte no depengui de voluntats individuals.

Pregunta per pensar

Què passaria en una Federació si no existissin Estatuts… o no es respectessin?

6.2. El Codi Ètic i de Conducta

El Codi Ètic és un dels pilars més importants de la nostra cultura federativa. No defineix només allò que està prohibit. Posa l'èmfasi, sobretot, en **com volem comportar-nos** com a persones, com a voluntariat i com a representants d'un moviment solidari, altruista, generós, responsable i compromès amb la ciutadania.

El Codi Ètic parla de:

- respecte,
- integritat,
- responsabilitat,
- exemplaritat,
- i coherència entre allò que diem i allò que fem.

En un moviment com el de les i els donants de sang, el comportament individual té un impacte col·lectiu molt important. Una mala actitud, una paraula fora de lloc o una actuació imprudent poden generar desconfiança no només cap a una persona, sinó vers tota l'organització.

Per això el Codi Ètic serveix per:

- donar criteris quan hi ha dubtes,
- prevenir conflictes i canalitzar-los,
- i establir límits clars quan alguna conducta no és acceptable.

Pregunta clau

Quan actuem com a voluntàries i voluntaris, com a delegades i delegats, som conscients de que -quan les representem- la gent no ens veu com a persones individuals, sinó com a "la Federació" o "l'Associació"? – Per això ens cal interioritzar que som part d'aquestes institucions. Hem d'estimar-les i respectar-les, tot donant-les a conèixer i promovent-les entre la ciutadania.

6.3. Protocols de prevenció, convivència i desconnexió digital

Les organitzacions responsables es doten de protocols per tal d'anticipar-se, prevenir i tenir mecanismes clars d'actuació.

Entre aquests protocols n'hi ha dos d'especialment rellevants en el dia a dia associatiu.

El primer és el protocol de prevenció i abordatge de situacions d'assetjament. Aquest protocol parteix d'una idea molt clara: **no tot s'hi val** en nom del voluntariat o del compromís social.

Qualsevol conducta que vulneri la dignitat d'una persona és incompatible amb els valors del moviment donant.

Aquest protocol existeix per:

- protegir les persones,
- establir canals clars i segurs,
- garantir confidencialitat i imparcialitat,
- i evitar que situacions greus quedin silenciades o normalitzades.

El segon protocol té a veure amb la desconnexió digital. Pot semblar-nos un tema menor, però és molt significatiu. En un moviment basat en el voluntariat, és fàcil caure en una dinàmica de missatges constants, de grups de WhatsApp actius a totes hores i de pressió implícita per respondre.

Aquest protocol recorda que:

- el voluntariat no és una feina remunerada,

- el descans és un dret,
- i la cura de les persones també forma part del projecte.

Pregunta per connectar amb la realitat

Alguna vegada has sentit pressió per respondre un missatge de voluntariat fora del teu temps personal? Com t'ha fet sentir? - És important respectar aquest protocol per motivar a voluntàries i voluntaris.

7. El voluntariat com a pilar del moviment

7.1. Del "voluntarisme" al voluntariat organitzat

Un dels canvis més importants dels darrers anys és el pas del "voluntarisme" al **voluntariat estructurat**. Això no vol dir perdre espontaneïtat o humanitat, sinó guanyar claredat, protecció i continuïtat.

El voluntariat organitzat parteix d'una idea bàsica: la **persona** voluntària dona temps, energia i compromís, i l'**entitat** té el deure de:

- cuidar-la,
- formar-la,
- acompanyar-la,
- i respectar-la.

Aquest equilibri és fonamental. Quan no existeix, apareixen el desgast, els malentesos i l'abandonament. – En definitiva, la desmotivació.

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

Pregunta per reflexionar

Què fa que una persona voluntària es mantingui vinculada a una entitat al llarg dels anys?

7.2. El compromís formal

El compromís formal entre l'entitat i la persona voluntària no és només un tràmit burocràtic. És un acte de respecte mutu i serveix per:

- definir què s'espera de cada part,
- aclarir quin tipus de tasques es poden fer,
- reconèixer drets i deures,
- protegir a les persones voluntàries,
- i evitar situacions ambigües.

Aquest compromís protegeix tant la persona voluntària com l'entitat, perquè estableix un marc clar de relació.

És important transmetre que signar un compromís **no obliga a fer-ho tot**, ni a qualsevol preu. El voluntariat és i ha de ser totalment lliure. Però sí que implica actuar amb responsabilitat dins allò que s'ha acceptat.

Què canvia quan una relació de voluntariat queda clara des del principi?

7.3. La formació com a eina de qualitat i coherència

La formació inicial és necessària perquè:

- tothom parteixi d'un mateix marc,
- es redueixin errors i malentesos,
- i es garanteixi coherència.

Aquest Mòdul I forma part d'aquesta formació bàsica. Explica història, identitat, estructura i normes perquè les persones voluntàries entenguin **el sistema en el qual participen**.

Sense aquesta formació, és molt fàcil actuar des de la intuïció o des d'altres models de voluntariat que ja no s'ajusten a la realitat actual.

8. El rol de les delegades i els delegats

Ser delegada o delegat no és només "donar un cop de mà" el dia de la campanya. És assumir un rol de **representació i confiança** dins el municipi o territori que s'està representant.

Una delegada o delegat és:

- un referent visible de l'associació,
- un pont entre el moviment donant i la comunitat,
- i una persona que ajuda a fer possible que la donació funcioni de manera regular.

Aquest rol implica responsabilitat, perquè moltes vegades la imatge que la ciutadania té de la Federació o de l'Associació es construeix a partir del tracte directe amb la delegada o delegat.

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

Pregunta per a l'alumnat

Quan algú parla amb tu com a delegat/da, què creus que està valorant realment? La informació que li dones o com la dones?

8.1. Delegat/da com a referent territorial i comunitàri/a

El rol de delegada o delegat inclou, entre d'altres:

- establir relacions amb els Ajuntaments i altres entitats locals / comarcals,
- connectar amb organitzacions d'abast municipal / comarcal,
- facilitar la difusió de les campanyes seguint les directrius del BST,
- detectar possibles nous voluntaris i voluntàries,
- i traslladar informació i necessitats a l'Associació i a la Federació.

Aquestes tasques requereixen habilitats comunicatives, empatia i capacitat d'organització. No es tracta de fer-ho tot, sinó de **fer bé allò que correspon**. - Per això és important que les delegades i delegats de cada Associació puguin repartir-se les tasques i els rols i tinguin ben clares les funcions que se'ls assignen.

8.2. Funcions, responsabilitats i límits del rol

Tan important com saber què pot fer una delegada o delegat és saber què **no** li correspon fer.

No forma part del rol:

- gestionar dades personals de donants,
- intervenir en qüestions mèdiques,
- realitzar funcions que corresponen explícitament al BST,
- ajudar a omplir qüestionaris de salut,
- decidir qui pot donar i qui no,
- ni actuar en nom del sistema sanitari.

Aquests límits no desautoritzen el voluntariat; el dignifiquen, perquè garanteixen la seguretat, la professionalitat i el seguiment de la normativa vigent.

Pregunta molt important

Per què creus que seria perillós "voler ajudar massa" o implicar-nos en tasques que estan fora de la nostra competència com a voluntàries i voluntaris, en un àmbit com el de la salut?

8.3. Actitud, exemplaritat i representació institucional

El rol de delegada o delegat no es mesura només pel que fa, sinó per **com ho fa**. I en aquest sentit, l'actitud és clau:

- serenitat,
- respecte,
- discreció,
- capacitat d'escolta,
- empatia,
- compromís,
- i coherència amb els valors del moviment.

FCDS Federació Catalana de Donants de Sang

En moltes ocasions, una bona experiència humana -un bon tracte- és el que fa que una persona torni a donar sang, tot i els imprevists o la problemàtica que pugui haver sorgit abans i durant el procés de donació.

9. Sentit, alineament i compromís

Per acabar, volem comentar-vos que aquest mòdul no busca només transmetre informació. Busca generar **alineament** i sentit de pertinença. Que totes les persones que formen part del moviment entenguin:

- d'on venim,
- qui som,
- com funcionem,
- i quin paper tenim dins del sistema.

Quan forgem i cultivem aquest alineament apareix la confiança, la seguretat en allò que fem… i generem més impacte social.

Després d'aquest mòdul, què creus que podries millorar o fer diferent, al teu municipi, a la teva comarca, a la teva associació, per reforçar el moviment donant?

Bibliografia

Federació Catalana de Donants de Sang. (2026). *Estatuts de la Federació Catalana de Donants de Sang*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2025). *Pla de voluntariat de la Federació Catalana de Donants de Sang*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2025). *Model de compromís de l'acció voluntària*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2024). *Trajectòria històrica i associativa de la Federació Catalana de Donants de Sang*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2023). *Codi ètic i de conducta de la Federació Catalana de Donants de Sang*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2023). *Protocol de prevenció i abordatge de situacions d'assetjament moral i sexual*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2023). *Protocol de desconnexió digital*. Barcelona, FCDS.

Federació Catalana de Donants de Sang. (2022). *Guia per a delegades i delegats de les associacions de donants de sang*. Barcelona, FCDS.

Banc de Sang i Teixits. (s. d.). *Model català de donació de sang i teixits*. Barcelona, BST.

Generalitat de Catalunya. (2015). *Llei 25/2015, del 30 de juliol, del voluntariat i de foment de l'associacionisme*. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Generalitat de Catalunya. (2006). *Decret 298/2006, de 18 de juliol, pel qual es regula la Xarxa d'Hemoteràpia i el Sistema d'Hemovigilància de Catalunya*. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Federació Catalana de Donants de Sang

https://www.menti.com/al7n96ei9kkt (qüestionari)

www.fcds.cat
info@fcds.cat
@fcdsang